

«Τότε λοιπόν, λέγω ὅτι ἡ ὄρνις —»

«Ποῦ καλὰ ὑπάρχει λοιπόν ὄρνις ἥτις δὲν ἐγένετο ἐξ ὠοῦ. Εἰπέτε μοι τώρα, ποῖος ἔκαμε τὴν πρώτην ταύτην ὄρνιθα, ἐξ ἧς πᾶσαι αἱ ἄλλαι καὶ τὰ ὠὰ προέρχονται.»

«Μὲ τὰς ὄρνιθας καὶ τὰ ὠὰ σας, μοι φαίνεται ὅτι μὲ ἐκλαμβάνετε δι' ὀρνιθοπώλην.»

«Οὐδαμῶς, κύριε. Μόνον σὰς ἐρωτῶ νὰ μοι εἴπητε πόθεν ἡ μήτηρ τῶν ὀρνίθων καὶ τῶν ὠῶν προήλθεν.»

«Ἀλλὰ διὰ ποῖον σκοπὸν;»

«Ἀφοῦ λοιπόν δὲν γνωρίζετε, θέλετε μοι ἐπιτρέψαι νὰ σὰς εἰπω. Ἐκεῖνος ὅστις ἐπλασε τὴν πρώτην ὄρνιθα, ἡ ὥς θέλετε σεῖς, τὸ πρῶτον ὦν, εἶναι ὁ αὐτὸς ὅστις ἐπλασε τὸν κόσμον, καὶ τὸ ὄν τοῦτο καλοῦμεν Θεόν. Σεῖς, ὅστις δὲν δύνασθε νὰ ἐξηγήσητε τὴν ὑπαρξίν μιᾶς ὄρνιθος ἢ ἐνὸς ὠοῦ χωρὶς τοῦ Θεοῦ, θέλετε μολαταῦτα νὰ ὑποστηρίζετε, καὶ νὰ δυνηθῆτε νὰ ἐξηγήσητε τὴν ὑπαρξίν τοῦ κόσμου τούτου ἄνευ τοῦ Θεοῦ.»

Ὁ νέος φιλόσοφος εἰσώπα· ἡσύχως δὲ ἔλαβε τὸν πῖλον του καὶ πλήρης αἰσχύνης ἀνεχώρησεν, ἐὰν μὴ πεπεισμένος περὶ τῆς μαυρίας του, τοῦλάχιστον συγχευμένος ἐκ τῶν ἀπλῶν ἐρωτήσεων μιᾶς κόρης.

Ο ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ ΒΙΟΣ

Διακεκριμένοι ἅμα τε καὶ σώφρονες ἄνδρες τὸ ἀσταθὲς τῆς ὀλιγοχρονίου ζωῆς ἐν τῷ παρόντι κόσμῳ τοῦ ἀνθρώπου βλέποντες παρωμοίασαν τὸν βίον τοῦ ἀνθρώπου ὠραιοτάταις παρομοιώσεσι πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν ἢ διδασκαλίαν, ἐξ ὧν οὐ μικροῦ λόγου ἀξία εἶναι καὶ ἡ διὰ τοῦ Μενίππου ὑπὸ τοῦ Λουκιανοῦ ἐκτεθειμένη ὥδὲ πῶς. Ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος, λέγει, προσομοιάζει μακρᾷ τινι πομπῇ, ἧς ἕκαστα χορηγεῖ ἢ διατάσσει ἡ τύχη προσάπτουσα διάφορα καὶ ποικίλα τοῖς πομπευταῖς σχήματα καὶ τὸν λοιπὸν λαβοῦσα βασιλικῶς διασκευάζει τιάραν τε ἐπιθεῖσα καὶ δορυφόρους προσπορίσασα καὶ τὴν κεφαλὴν στέψασα τῷ διαδήματι, τὸν δὲ οἰκέτου σχῆμα περιβάλλει, τὸν δὲ ὠραῖον κοσμεῖ, τὸν δὲ ἄμορφον καὶ γελοῖον παρασκευάζει, ὥς τὸν ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου διαθρυλούμενον Θερσίτην. Πολλάκις δὲ καὶ ἐν τῷ μέσω τῆς πομπῆς εὐαρίθμων τινῶν τὰ σχήματα μεταβάλλει μὴ ἐπιτρέπουσα αὐτοῖς ἄχρι τέλους νὰ διαπομπεύσωσιν ὥς διασκευάσθωσιν, ἀλλὰ τὸν μὲν ἀναγκάζει, ὥς τὸν Κροῖσον, τὴν τοῦ οἰκέτου καὶ αἰχμαλώτου ἐνδυμασίαν νὰ λάβῃ, τὸν δὲ ἤδη μεταξὺ τῶν οἰκετῶν πομπεύοντα Μαιάνδριον μετενδύει τὴν τοῦ Πολυκράτους τυραννίδα· καὶ μέχρι μὲν τινος ἀφίνει αὐτοὺς ἔχοντας τὰ διάφορα ταῦτα σχήματα· ἀφοῦ ὅμως ὁ τῆς πομπῆς καιρὸς παρέλθῃ, τότε ἕκαστος ἀποδῶσας τὴν στολὴν τῆς πομπῆς καὶ ἀποδυσάμενος τὸ σχῆμα παρίσταται οὐδόλως τοῦ πλησίον διαφέρων· τινὲς δὲ ὑπ' ἀγνομουσύννης κινούμενοι, ὅταν ἀπ' αὐτῶν ἀφαιρῇται ὁ στολισμὸς, ἄχθονται καὶ ἀγανακτοῦσιν, ὥς οἰκείων τινῶν

πραγμάτων στερούμενοι καὶ μὴ δίδοντες, ἅπερ δι' ὀλίγον αὐτοῖς χρόνον ἐχορηγήθησαν.

Παραπλήσιον δὲ τι συμβαίνει τοῖς τραγικοῖς ὑποκριταῖς, οἵτινες πρὸς τὰς χρεῖας τῶν δραμάτων τοτὲ μὲν Κρέοντες, τοτὲ δὲ Πριάμοι γίνονται ἢ Ἀγαμέμνονες, καὶ ἐνῷ οἱ αὐτοὶ πρὸ ὀλίγου λίαν σεμνῶς τὸ τοῦ Κέκροπος ἢ Ἐρεχθέως σχῆμα ἐμιμήθησαν μετ' ὀλίγον οἰκέται προέρχονται ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ κεκελευσμένοι. Ἀφοῦ δὲ πέρας λάβῃ τὸ δράμα ἀποδυσάμενος ἕκαστος αὐτῶν τὴν χρυσόπλεκτον ἐκείνην ἐσθῆτα καὶ τὸ προσωπεῖον ἐκεῖνο ἀποθέμενοι πένητες καὶ ταπεινοὶ περιφέρονται καὶ οὐχὶ πλέον ὥς Ἀγαμέμνονες οἱ Ἀτρεῖς οὐδὲ Κρίοντες οἱ Μενοικεῖς, ἀλλὰ Πῶλοι Χαρικλέους ἢ Σάτυροι Μαραθῶνιοι· τοιαῦτα καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα· τούτων οὕτως ἐχόντων, οἱ βουλούμενοι καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ὠφεληθῶσι δύνανται δίκην μελισσῶν νὰ συλλέξωσι δι' ἑαυτοὺς τὸ μυρσέειον.

Θ. Μ. Μ.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΩΝ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Ὁ Τσέστερ Ἄλαν Ἀρθωρ υἱὸς Ἰρλανδοῦ ὀνόματι Γουλιέλμου Ἀρθωρ, ἐγεννήθη ἐν Φέαρφιλδ τῆς Πολιτείας Βερμόντ τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1830. Μετὰ τὴν συνήθη μαθήτευσιν ἐν τοῖς σχολείοις τῆς πατρίδος του εἰσῆλθεν εἰς τὸ Κολέγιον τὸ 1845 καὶ ἀπεφοίτησεν ἐκεῖθεν μετὰ τέσσαρα ἔτη. Ὡς ὁ προκατόχος του, ὁ κ. Ἀρθωρ συνετήρησεν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐνῷ ἦτον εἰς τὸ Κολέγιον ἐλλείψει οἰκογενειακῶν μέσων. Ἀφοῦ διήνυσεν δύο ἔτη εἰς νομικὴν τινὰ σχολὴν, ὁ κ. Ἀρθωρ ἦλθεν εἰς Νέαν ὸρκην καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δικηγόρου μέχρι τοῦ 1865 ὅτε συνεταιρίσθη εἰς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του μετὰ ἐτέρου δικηγόρου. Τὸ δικηγορικὸν στάδιον τοῦ νέου προέδρου περιέχει ἀξιοσημειώτους τινὰς δίκας. Μία τούτων περιλαμβάνει τὴν ὑπεράσπισιν ἣν διεξήγαγεν ὑπὲρ μαύρης τινὸς γυναικὸς καὶ ἐναντίον ἐταιρίας σιδηροδρόμων ἐν Νέᾳ ὸρκῃ. Ἐν τισὶ τῶν ἀμαξῶν τῆς Νέας ὸρκῆς ὑπῆρχε γεγραμμένον ὅτι γίνονται δεκτοὶ καὶ μαῦροι ἐν ἄλλαις ὁμοῦς τὸ τοιοῦτο δὲν ἐγίνετο. Ἡ μέραν τινὰ μαῦρη τις ὀνόματι Λίτζι Γένιγγς, ἀξιοσέβαστος γυνὴ εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένη, καθαρὰ καὶ καλὴ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐπιστάτρια εἰς τι κυριακὸν σχολεῖον μαῦρων, εἰσῆλθεν εἰς τινὰ ἄμαξαν λαβοῦσα θέσιν ἐν αὐτῇ. Ὁ ὁδηγὸς ἔλαβε τὸν ναῦλόν της διὰ τούτου σιωπηλῶς παραδεχθεὶς τὸ δικαίωμα ὅπως ἐπιβῇ τοῦ λεωφορείου, ἀλλὰ μόλις εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ εἰς μεθυσμένος λευκὸς, ἐντὸς τοῦ λεωφορείου, ἠρώτησε. «Θὰ ἀφήσης ἐκείνην τὴν... μαῦρην νὰ μείνῃ εἰς τὸ λεωφορεῖον;»

«Ὡ νομίζω ὅτι δὲν πειράζει», εἶπεν ὁ ὁδηγός.

«Ναὶ ἀλλὰ πειράζει, ἐπανάλαβεν ὁ ἄλλος. Ἐπλήρωσα τὸν ναῦλόν μου καὶ θέλω νὰ ταξιθεύσω εὐπρεπῶς, καὶ σοὶ λέγω ὅτι πρέπει νὰ τὴν ἐκβάλῃς ἔξω.»

Μετὰ τὴν πρόσκλησιν ταύτην ὁ ὁδηγὸς ὑπῆγεν εἰς τὴν μαύρην καὶ τῇ εἶπε νὰ ἐξέλθῃ τοῦ λεωφορείου· αὕτη ἀπεποιήθη νὰ τὸ πράξῃ. Τὸ λεωφορεῖον ἐστάματῃσεν. Ὁ ὁδηγὸς ἐπειράθη νὰ τὴν ἐκβάλῃ διὰ τῆς βίας· αὕτη ἀντέστη γενναίως, κραυγάζουσα ἀδιακόπως: «Ἐπλήρωσα τὸν ναῦλόν μου καὶ ἔχω δικαίωμα νὰ μείνω.»

Τὸ φόρεμα αὐτῆς σχεδὸν κατεσχίσθη ἀπὸ τῆς βίας τῆς. Ἄνδρες ἦσαν πλησίον ἀλλὰ οὐδεὶς ἐβοήθει· αὕτη ὅμως ἠγωνίσθη ἀνδρείως ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς. Ὁ ὁδηγὸς δὲν ἠδυνήθη νὰ τὴν ἐκβάλῃ καὶ ἠναγκάσθη νὰ καλέσῃ εἰς βοήθειαν τὴν ἀστυνομίαν. Διὰ τῶν προσπαθειῶν αὐτῆς ἡ γυνὴ ἐξεβλήθη βιαίως τῆς ἀμάξης.

Τῆς ὑποθέσεως ἐλθούσης εἰς γνῶσιν πολλῶν ἐπιτροπῶν ἐχόντων μαύρων ἐζήτησαν οὗτοι νὰ λάβῃ ἡ ὑπόθεσις εὐρείαν ἐξέτασιν καὶ προσέφυγον διὰ συμβουλὴν εἰς τὸν κ. Ἀρθωρ. Οὗτος ἀμέσως ἀνέλαβε τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου. Ὅταν ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῆς δίκης ἡ αἰθούσα τοῦ δικαστηρίου ἦτο πλήρης μέχρις ἀσφυξίας, καὶ ὑπῆρχε φόβος μήπως γίνῃ ταραχὴ παρ' ἐκείνων οἵτινες ἐπίστευον ὅτι τὸ ζητεῖν δικαιοσύνην ὑπὲρ ἐνὸς ἐκ τῆς αἰθιοπικῆς φυλῆς ἦτο ἴσον τῷ πράττειν ἀδικίαν πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα.

Καὶ ὁ δικαστὴς αὐτὸς ἐφαίνετο συμμεριζόμενος τὴν γνώμην ταύτην, διότι ὅταν ὁ δικηγόρος παρέδωκεν αὐτῷ τὴν δικογραφίαν τὴν ἔρριψεν ἐπὶ τῆς τραπέζης ἀνακράζας·

«Περίεργον, μὲ ζητεῖτε νὰ δικάσω ὑπόθεσιν κατὰ ἐταιρίας διὰ ἀδικίαν πραχθεῖσαν παρ' ὑπαλλήλου αὐτῆς.» Εἰς ἀπάντησιν τούτου ὁ κ. Ἀρθωρ σαφῶς ἔδειξε μέρος τι τῶν νόμων καθ' ὃ ὑπῆρχεν ἀναμφισβήτητος λόγος πρὸς ἀγωγήν. Μετὰ ἐξέτασιν τὸ δικαστήριον παρεδέξατο τὰς προτάσεις τοῦ δικηγόρου, ἡ ὑπόθεσις ἐδικάσθη, καὶ πρὸς μεγίστην εὐχαρίστησιν τῶν μαύρων, ἐξεδόθη ἀπόφασις καταδικάζουσα τὴν ἐταιρίαν εἰς ἀποζημίωσιν ὑπὲρ τῆς γυναικὸς 500 δολλαρίων. Ἡ ἐταιρία ἐπλήρωσε χωρὶς περαιτέρω ἀμφισβήτησιν, καὶ ἀμέσως ἐξέδωκε διαταγὴν καθ' ἣν εἰς τὸ ἐξῆς οἱ μαῦροι ἔδει νὰ γίνωνται δεκτοὶ ἐντὸς τῶν ἀμαξῶν τῆς. Ὁμοίως διέταξαν καὶ αἱ ἄλλαι ἐταιρίαι τῆς πόλεως. Μεγάλως ἐχάρησαν οἱ μαῦροι ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐπὶ τούτῳ καὶ αἱ ἐταιρίαι ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῶν μαύρων μετὰ ταῦτα ἐώρταζε μετὰ μεγάλης πομπῆς τὴν ἐπετηρίδα τῆς δίκης ἥτις ἔσχε τὴν ἀνωτέρω περιγραφεῖσαν ἐκβασιν.

Ὁ Ἀρθωρ ἐν πολέμῳ.

Κατὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ὁ διοικητὴς Μόργαν διώρισε τὸν κ. Ἀρθωρ ἀρχιμηχανικόν, εἴτα γενικὸν ἐπιθεωρητὴν, καὶ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1862 ἀρχηγὸν τῆς ἐπιμελητείας. Οὐδὲν μεγαλύτερον ἐγκώμιον δύναται νὰ δοθῇ αὐτῷ ἢ ἡ ἀναγραφὴ τοῦ γεγονότος ὅτι, καίτοι ὁ λογαριασμὸς τοῦ πολέ-

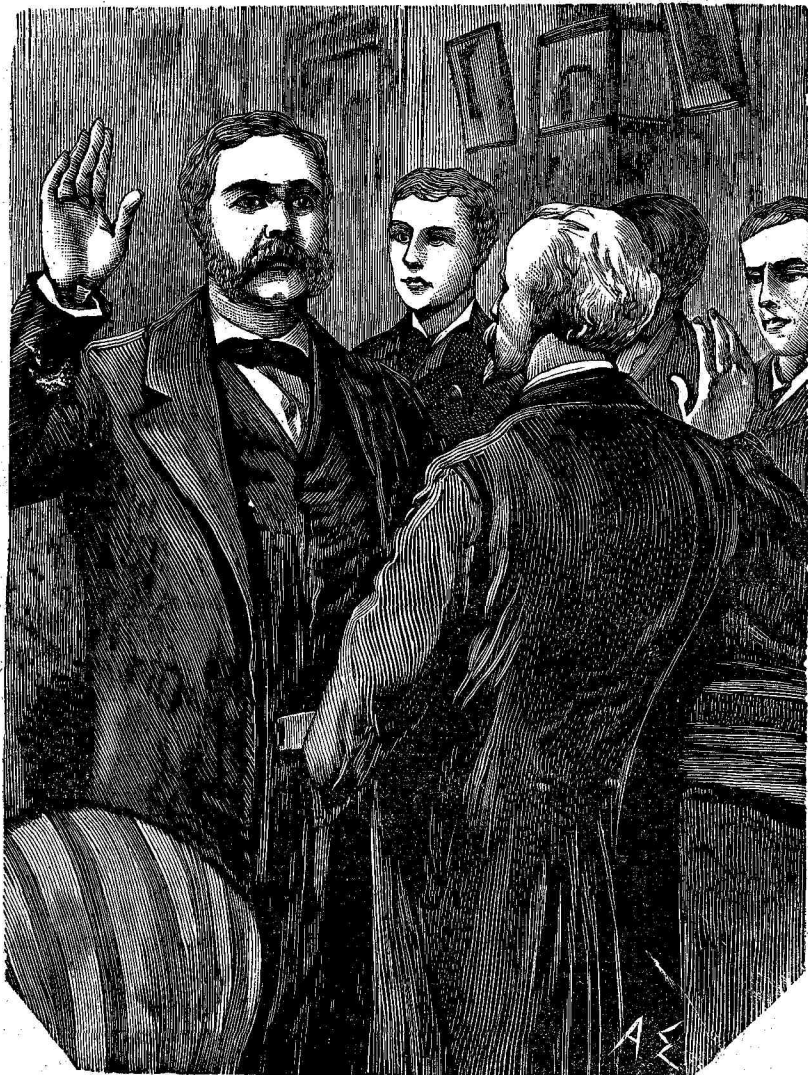
μου διὰ τὴν πολιτείαν τῆς Νέας Ὑόρκης ἦτο κατ' ἐλάχιστον δεκάκις μείζων ἐκείνου πάσης ἄλλης πολιτείας, μολοντοῦτο ἦτο ὁ πρῶτος ἐξελεγχθεὶς καὶ ἐπικυρωθεὶς ἐν Βασιγκτῶνι, χωρὶς οὐδὲ ἐν δολλάριον νὰ ἐκπεσθῇ, ἐνῷ οἱ λογαριασμοὶ τῶν ἐπιμελητειῶν τῶν ἄλλων πολιτειῶν ἠλαττώθησαν κατὰ ἐν μέχρι δέκα ἑκατομμυρίων δολλάρια. Διαρκούσης τῆς κατοχῆς παρ' αὐτοῦ τῆς θέσεως ταύτης πᾶν δῶρον σταλὲν αὐτῷ ἀμέσως ἐπεστρέφετο. Μεταξὺ τῶν ἄλλων μέγας ἐμποροραπτικός οἶκος προσέφερεν αὐτῷ μεγαλοπρεπῆ στολὴν, καὶ ἐν τυπογραφεῖον προσήνεγκεν αὐτῷ πολυδάπανον ἐφίππιον. Ἀμφότερα τὰ δῶρα ἀμέσως ἀπερρίφθησαν. Ὅταν ἐγένετο ἐπιμελητὴς ἦτο πτωχός· ὅταν ἐτελείωσεν ἡ ὑπηρεσία του αὕτη ἦτον ἔτι πτωχότερος. Ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀποκτήσῃ ἑκατομμύρια ἀνεξετάστως. Συμβόλαια τὰ μεγαλύτερα τὰ ὅποια ποτὲ εἶδεν ὁ κόσμος ἦσαν εἰς τὴν διάθεσίν του. Εἶχε νὰ προνοήσῃ διὰ τὸν ἱματισμὸν, τὸν ὀπλισμὸν καὶ μεταφορὰν ἑκατοντάδων χιλιάδων ἀνδρῶν. Τόσῳ δὲ ἦτο ζηλότυπος τῆς ἀκεραιότητός του ὥστε συμβόλαια δι' ὧν ἠδύνατο νὰ ἀποκτήσῃ χιλιάδας δολλαρίων νομίσματος, ἀπερρίπτεν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἦτο δημόσιος ὑπάλληλος καὶ ἠννοεῖ νὰ ἦναι, ὥς ἡ τοῦ Καίσαρος σύζυγος, ὑπεράνω ὑπονοίας. Οἱ ἴδιοι αὐτοῦ λόγοι ὡς πρὸς τοῦτο δίδουσι πλήρη εἰκόνα τοῦ χαρακτῆρός του.

Ἐὰν παρανόμως ἀπέκτων μίαν πεντάραν καὶ κατερχόμενος τῆς ὁδοῦ ἐβλεπον δύο ἀνθρώπους συνoμιλοῦντας εἰς τὴν γωνίαν, θὰ ἐνόμιζον ὅτι ὠμίλουν περὶ τῆς ἀτιμίας μου, καὶ αὕτη μόνῃ ἡ σκέψις θὰ μὲ ἔκαμνε τρελλόν.» Τὸν Ἰούλιον 1862, προσεκλήθη νὰ παραστῇ εἰς μυστικὴν συνεδρίαν τῶν πιστῶν τῇ Ὀμοσπονδίᾳ διοικητῶν, γενομένην ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, πρὸς συζήτησιν μέτρων δι' ὧν νὰ προμηθευθῶσι στρατὸν πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ πολέμου. Ἦτο τὸ μόνον πρόσωπον ἐκ τῶν παρόντων ὅστις δὲν ἦτο διοικητὴς, ἀλλ' ἡ συμβουλὴ αὐτοῦ καὶ παραίνεσις οὐδὲν ἥττον ἠκούοντο. Τὸ πᾶν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἦτον ἄνω κάτω.

Ἐν τῶν καλλιτέρων παραδειγμάτων τῆς ἐλλείψεως διαχειρίσεως ἢ τῆς ὀλως τυχαίας μεθόδου τῆς διεξαγωγῆς σπουδαίων ὑποθέσεων τοῦ Κράτους, ἥτις ἐπεκράτει κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ πολέμου, εὐρηται ἐν τῷ τρόπῳ καθ' ὃν οἱ Ζουάβοι τοῦ Ἐλσφόρτ ὠπλίζοντο καὶ ἀνεχώρουν ἐκ Νέας Ὑόρκης. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος τάγμα ἦν ἐσχηματισμένον ἐξ ἀνδρῶν οἵτινες ἐπαίροντο ἐπὶ τῇ ῥώμῃ, τῇ ἐκγυμνάσει καὶ τῇ τόλμῃ αὐτῶν. Πάντες οἱ λόχοι τοῦ ἱππικοῦ οὐ μόνον ἦσαν ὠπλισμένοι διαφόρως, ὥς ἤθελον, ἀλλὰ περιεῖχον εἰς τινὰς περιπτώσεις 120 ἀνδρας, ἦτοι 50 πλειοτέρους τῶν ὅσοι ἦσαν ἀναγκαῖοι κατὰ τοὺς κανονισμούς. Ὁ στρατηγὸς Ἀρθωρ ἐξέδωκε διαταγὴν διαβιβασθεῖσαν διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν διαλαμβάνουσαν ὅτι τὸ τάγμα δὲν ἠδύνατο νὰ συγκροτηθῇ καὶ ἀναχωρήσῃ τῆς πόλεως ἐὰν μὴ εἶχε κατάρτισει τοὺς λόχους του εἰς τὸν ἀριθμὸν τὸν διαγεγραμμένον, ἀφαιρουμένων τῶν πλεονάζόντων ἀνδρῶν. Συνεπεία τῆς

διαταγῆς ταύτης ὁ στρατηγὸς Ἀρθωρ, ἐνεργῶν ὡς γενικὸς ἐπιμελητὴς, ἐξέδωκε διαταγὰς δι' ὧν ἀνεκάλει τὴν προτέραν διαταγὴν καθ' ἣν ὁ στρατὸς ἠδύνατο νὰ προμηθεύηται τὰ ἀναγκαῖα ἐν πορείᾳ. Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ τάγματος ὁμῶς οὐδεμίαν ἔδωκαν προσοχὴν εἰς τὴν διαταγὴν ἐκ Βασιγικτῶνος· ἐνεργήσαντες μόνον παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ ν' ἀνακληθῇ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν ἐξοήθουν μεγάλης ἐπιρροῆς πρόσωπα καὶ κυρία. Διαταγὴ ἐδόθη ν' ἀναχωρήσῃ τὸ τάγμα, ἐπιβι-

τοῦτο ἦτον ἀληθέστατον. Τὸ τάγμα εἶχεν ἐξέλθει εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος χωρὶς οὐδὲ μιᾶς ἡμέρας τροφὴν νὰ ἔχῃ καὶ δι' ἓνα μόνον ἄνδρα. Ἀλλ' ὁ γενικὸς ἐπιμελητὴς ἀμέσως ἐξεύρε τὸν τρόπον. Εἰς ἓν τῆς ὥρας τέταρτον ἀνεκοίνωσε τὸ πρᾶγμα εἰς μέγαλον προμηθευτὴν, τῷ ἔδωκε δεκαπέντε ἑκατοστὰ τοῦ ταλήρου πλεῖστον δι' ἐκάστην μερίδα καὶ τὸν διέταξε νὰ ναυλώσῃ πᾶν ῥιμουλκὸν τὸ ὅποιον ἠδύνατο νὰ εὑρῇ, νὰ προμηθευθῇ τροφὰς διὰ 1300 ἄνδρας, διὰ

Ὁ Στρατηγὸς Ἀρθωρ δίδων τὸν ὅρκον τοῦ Προέδρου τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

βασθὲν δ' ἐπὶ τοῦ μεταγωγικοῦ ἀτμοπλοίου ἀνεχώρει. Ὁ κ. Ἀρθωρ ἐπληροφορήθη περὶ τῆς ἀναχωρήσεώς του μίαν ὥραν μετὰ ταῦτα. Τότε ἀξιωματικὸς τις ἦλθεν εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ εἶπε τυχαίως· «Λοιπὸν οἱ πυροσβέσται Ζουάβι ἀνεχώρησαν ἐπὶ τέλους» — «Ἀνεχώρησαν! ἀνεφώνησεν ὁ κ. Ἀρθωρ ἐκπλαγείς, δὲν εἶναι δυνατόν. Διαταγὴ ἐδόθη ἐκ Βασιγικτῶνος· ἀπαγορεύοντα αὐτοῖς τὴν ἀναχώρησιν, καὶ οὐδὲ μία λίτρα τροφῶν ὑπάρχει ἐν τῷ πλοίῳ»

πέντε ἡμέρας, καὶ νὰ σπεύσῃ κατόπιν τοῦ μεταγωγικοῦ ἀτμοπλοίου. Τοῦτο καὶ ἐγένετο καὶ τὸ μεταγωγικόν, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ὁποίου ἀνεκάλυψαν τὴν κατάστασιν τῆς ἀποθήκης των, ἐσταμάτησε καθ' ὁδόν, ἑωσοῦ τὰ φέροντα τὰς τροφὰς πλοῖα τὸ ἐπρόφθασαν. Αἱ τροφαὶ μετεβιβάσθησαν εἰς τὸ μεταγωγικόν καὶ τὴν αὐτὴν νύκτα τὸ τάγμα ἀνεχώρει εἰς τὴν ἔδραν τοῦ πολέμου.

Μετά τὸ τέλος τοῦ πολέμου ὁ κ. Ἀρθωρ ἀνέλαβε

τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος ἀποκτήσας μεγάλην πελατείαν.

Ὁ κ. Ἀρθὺρ πάντοτε ἔλαβεν ἐνδιαφέρον εἰς τὰ πολιτικά. Ὁ πολιτικὸς αὐτοῦ βίος ἤρχισεν ἐν ἡλικίᾳ δεκατεσσάρων ἐτῶν, ὡς ἦρος τοῦ κόμματος τῶν Οὐίγων πολλὰ διαπράξας κατορθώματα καὶ τολμήματα ταχέως ἀνελθὼν εἰς ὕψηλās θέσεις καὶ δὴ καὶ εἰς τὴν ἀντιπροεδρείαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

ἀρὸς Στάνλεϋ ἤρξατο τῶν θριάμβων ἐν ταῖς κολλεγιακαῖς καὶ πανεπιστημιακαῖς σπουδαῖς. Τὸ 1845 διωρίσθη κήρυξ τοῦ θείου λόγου, οἱ λόγοι δ' αὐτοῦ βαθέως εἰκύνουν τὰς διανοητικὰς καὶ θρησκευτικὰς συμπαθείας τῶν νέων οἵτινες συνηθροίζοντο ὅπως ἀκούσωσιν αὐτοῦ. Ἀπὸ τοῦ 1850 μέχρι τοῦ 1852 ἦτο γραμματεὺς τῆς πανεπιστημιακῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ὁξφόρδης, καὶ διαρκούσης τῆς περιόδου καθ' ἣν κατεῖχε τὴν θέσιν ταύτην διωρίσθη καὶ εἰς ἄλλας

Ο ΔΡ. ΣΤΑΝΛΕΥ

Ὁ Ἀρθούρος Στάνλεϋ ἐγεννήθη τὸν Δεκέμβ. 1815. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὁ Σεβ. Ἐδ. Στάνλεϋ διωρίσθη ἐπίσκοπος τῆς Νόρβιτς τὸ 1837. Ἡ μήτηρ αὐτοῦ Αἰκατερίνη ἦτο γυνὴ ἐξόχου συνέσεως καὶ σπανίας ἀρετῆς, μεγάλην ἐπιρροὴν ἐξασκήσασα καθ' ὅλον τὸν κύκλον ἐν ᾧ αὕτη ἔζη. Ἀφοῦ ἐδιδάχθη κατὰ τὰ πρῶτα αὐτοῦ ἔτη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὁ Ἀρθούρος Στάνλεϋ μετέβη εἰς Rugby τὸ 1829, καὶ διέμεινεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ 1834. Τὸ σχολεῖον ἦτο τότε ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διασέμου ἐκείνου διδασκάλου, Δρος Ἀρνολδ, ἀρχαίου φίλου τοῦ πατρὸς του. Τὸ 1834 ὁ νε-

ὕψηλās θέσεις καὶ δὴ καὶ ἐν Κανταβρυγίᾳ.

Μέχρι τοῦ 1862 ὅμως ὁ Δρ. Στάνλεϋ ἔζησεν εἰς σχετικὴν ἀπομόνωσιν. Τρία περιστατικὰ συνέτεινον νὰ τὸν φέρωσιν εἰς τὴν δημοσίαν προσοχήν. Ἐξελέχθη ὑπὸ τῆς βασιλείας τῆς Ἀγγλίας νὰ συνοδεύσῃ τὸν πρίγγηπα τῆς Οὐαλλίας εἰς τὴν κατὰ τὴν ἀνατολήν περιοδείαν του τὸ 1862, τὸ 1863, ὅταν ὁ Δρ. Τρέντς ἐγένετο ἐπίσκοπος τοῦ Δουβλίνου, ὁ Δρ. Στάνλεϋ διωρίσθη ἡγούμενος ἐν Βενδμινστέρῃ τὸ δὲ φθινόπωρον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐνυμφεύθη τὴν Παιδὴν Αὐγούσταν Bruce, ἀδελφὴν τοῦ λόρδου Ἐλγίνου, ἐπὶ πολ-